

MINISTERIO DE ECONOMÍA E FACENDA

748 *ORDE EHA/12/2008, do 10 de xaneiro, pola que se actualizan referencias de códigos da nomenclatura combinada contidas na Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais. («BOE» 14, do 16-1-2008.)*

De acordo co establecido nas directivas comunitarias relativas á harmonización dos impostos especiais, a Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, estableceu o ámbito obxectivo dos impostos especiais de fabricación por referencia, entre outros criterios, aos correspondentes códigos da nomenclatura arancelaria e estatística («nomenclatura combinada»). Polo que se refire ao imposto sobre hidrocarburos, a versión de referencia da dita nomenclatura é a do Regulamento (CE) n.º 2031/2001 da Comisión, do 6 de agosto de 2001, como establece o artigo 2, número 5, da Directiva 2003/96/CE do Consello, do 27 de outubro de 2007, pola que se reestrutura o réxime comunitario de imposición dos produtos enerxéticos e da electricidade.

O Regulamento (CE) número 1214/2007 da Comisión, do 20 de setembro de 2007, modifica o anexo I do Regulamento (CEE) número 2658/87 do Consello, do 23 de xullo de 1987, relativo á nomenclatura arancelaria e estatística («nomenclatura combinada») e ao arancel alfandegueiro común, con efectos do 1 de xaneiro de 2008. A aludida modificación trae consigo un cambio no código NC3824 90 98.

O número 2 do artigo 18 da Lei 38/1992 atribúelle ao ministro de Economía e Facenda a habilitación necesaria para proceder á actualización formal das referencias efectuadas aos códigos NC no texto da dita lei se se producen variacións na estrutura da nomenclatura combinada.

Na súa virtude, dispoño:

Artigo único.

A referencia ao código NC 3824 90 98 que figura na letra g), número 2.º, do número 1 do artigo 46 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, entenderase efectuada aos códigos NC 3824 90 91 e 3824 90 97.

Disposición derradeira única.

Esta orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado e producirá efectos a partir do día 1 de xaneiro de 2008.

Madrid, 10 de xaneiro de 2008.–O vicepresidente segundo do Goberno e ministro de Economía e Facenda, Pedro Solbes Mira.

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

754 *REAL DECRETO 1769/2007, do 28 de decembro, polo que se modifica o Real decreto 824/2005, do 8 de xullo, sobre produtos fertilizantes. («BOE» 14, do 16-1-2008.)*

O Real decreto 824/2005, do 8 de xullo, sobre produtos fertilizantes, estableceu a normativa básica en materia de produtos fertilizantes e as normas necesarias de coordinación coas comunidades autónomas.

No seu artigo 8.3.c) establece que deberán estar obrigatoriamente envasados os fertilizantes clasificados como perigosos, de acordo co Regulamento sobre clasificación, envasado e etiquetaxe de preparados perigosos, aprobado polo Real decreto 255/2003, do 28 de febreiro, e co Regulamento sobre notificación de substancias novas e clasificación, envasado e etiquetaxe de substancias perigosas, aprobado polo Real decreto 363/1995, do 10 de marzo.

No artigo 2.49 do Real decreto 824/2005, do 8 de xullo, defínese envase como «recipiente que pode ser precintado, utilizado para conservar, protexer, manipular e distribuír produtos, capaz de conter ata 1.000 kg».

Os produtos definidos como fertilizantes no Real decreto 824/2005, do 8 de xullo, utilizados na agricultura española e clasificados como perigosos, entre os que se encontran o ácido nítrico e o ácido fosfórico, pódense distribuír aos agricultores en cisternas para o seu uso en técnicas de fertirrigación, que presentan grandes vantaxes tanto agronómicas como económicas e ambientais, sempre que se cumpran todas as normas de seguranza de aplicación a fabricantes e transportistas, así como o establecido no Acordo europeo sobre transporte internacional de mercadorías perigosas por estrada (ADR), feito en Xenebra o 30 de setembro de 1957 e ratificado por España, e nos seus anexos A e B vixentes.

Mediante este real decreto modifícase o Real decreto 824/2005, do 8 de xullo, para posibilitar o transporte a granel destes produtos, e lévanse a cabo determinadas modificacións de carácter técnico no seu articulado, para dar unha mellor definición do seu contido e corrixir algunhas das súas referencias.

No proceso de elaboración deste real decreto foron consultadas as comunidades autónomas e as entidades representativas dos sectores afectados.

Este real decreto foi sometido ao procedemento de información en materia de normas e regulamentacións técnicas, previsto no Real decreto 1337/1999, do 31 de xullo, polo que se regula a remisión de información en materia de normas e regulamentacións técnicas e regulamentos relativos aos servizos da sociedade da información.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Agricultura, Pesca e Alimentación, de Industria, Turismo e Comercio, de Sanidade e Consumo e de Medio Ambiente, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 28 de decembro de 2007,

DISPOÑO:

Artigo único. *Modificación do Real decreto 824/2005, do 8 de xullo, sobre produtos fertilizantes.*

O Real decreto 824/2005, do 8 de xullo, sobre produtos fertilizantes, queda modificado como segue:

Un. O número 9 do artigo 2 queda redactado como segue:

«9. Fertilizante inorgánico ou fertilizante mineral: fertilizante obtido mediante extracción ou mediante procedementos industriais de carácter físico ou químico, cuxos nutrientes declarados se presentan en forma mineral. Por convenio, a cianamida cálcica, a urea e os seus produtos de condensación e asociación e os fertilizantes minerais que conteñen nutrientes quelados ou complexados clasifícanse como fertilizantes inorgánicos.»

Dous. O número 23 do artigo 2 queda redactado como segue:

«23. Fertilizante hidrosoluble: fertilizante de alta solubilidade, cuxo residuo insoluble en auga a 15º sexa menor do 0,5 por cento, cando se utilice na

maior concentración recomendada para o seu uso.»

Tres. O número 2 do artigo 3 queda redactado como segue:

«2. Os «fertilizantes CE» regularaos o Regulamento (CE) n.º 2003/2003, así como polo previsto nos artigos 8.3.a), 9.1, 12.1.h), no capítulo VII e na disposición adicional primeira deste real decreto.»

Catro. A alínea c) do artigo 8.3 queda redactada da seguinte maneira:

«c) Os fertilizantes clasificados como perigosos, de acordo co Regulamento sobre clasificación, envasado e etiquetaxe de preparados perigosos, aprobado polo Real decreto 255/2003, do 28 de febreiro, e co Regulamento sobre notificación de substancias novas e clasificación, envasado e etiquetaxe de substancias perigosas, aprobado polo Real decreto 363/1995, do 10 de marzo. Non obstante, estes fertilizantes poderanse transportar a granel cando esta operación se realice segundo o estipulado no Acordo europeo sobre transporte internacional de mercadorías perigosas por estrada (ADR), feito en Xenebra o 30 de setembro de 1957 e ratificado por España, e nos seus anexos A e B vixentes.»

Cinco. O número 2 do artigo 14 queda redactado como segue:

«2. Nos produtos con compoñentes orgánicos, o fabricante debe velar polo mantemento da composición, riquezas e demais características garantidas e asegurarse de que seguen cumprindo as condicións especificadas na regulación prevista no anexo V, mediante análises de control con periodicidade, polo menos, trimestral.»

Disposición derradeira primeira. Título competencial.

O disposto neste real decreto ten o carácter de normativa básica, ao abeiro do establecido no artigo 149.1.16.^a e 23.ª da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre bases e coordinación xeral da sanidade e lexislación básica sobre protección do ambiente, respectivamente.

Disposición derradeira segunda. Entrada en vigor.

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 28 de decembro de 2007

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno
e ministra da Presidencia,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

755 *REAL DECRETO 9/2008, do 11 de xaneiro, polo que se modifica o Regulamento do dominio público hidráulico, aprobado polo Real decreto 849/1986, do 11 de abril. («BOE» 14, do 16-1-2008.)*

A xestión do risco, un dos aspectos fundamentais que debe abordar un país moderno, é o fío común desta modi-

ficación do Regulamento do dominio público hidráulico, aprobado polo Real decreto 849/1086, do 11 de abril, que persegue como obxectivo a protección das persoas e os bens e mais o ambiente, a través da modificación da normativa sobre inundacións e da introdución dun novo título relativo á seguranza de presas, encoros e balsas. No caso concreto das inundacións, España sufriu as súas consecuencias tanto en repercusións económicas como en perda de vidas humanas. O enfoque tradicional para abordar este risco, consistente en propor solucións estruturais (construción de presas, canalizacións, ribazos de defensa e outros), revelouuse insuficiente, polo que resulta necesario afondar nas medidas de xestión do risco como instrumento fundamental para mellorar a protección da poboación.

Polo que respecta á nova regulación en materia de seguranza de presas, encoros e balsas, hai que pór de manifesto que, debido á peculiar climatoloxía da península Ibérica, que orixina un réxime de precipitacións moi irregular no tempo e no espazo, foi tradicional en España a construción de presas e encoros. Na actualidade, o total de grandes presas de auga construídas en España supera a cifra de mil trescentas, o que nos converte no país europeo con máis obras hidráulicas de tales características, cunha densidade de 2,4 presas por 1000 km² e unhas 30 presas por millón de habitantes.

A este número importante de grandes presas en explotación engádense na actualidade outras dúas circunstancias relevantes. En primeiro lugar, o progresivo envellecemento técnico e estrutural das nosas grandes presas, construídas fundamentalmente entre 1955 e 1970, polo que a súa idade media se sitúa ao redor dos 35 anos, e teñen ademais, un 20% delas, unha idade superior aos 50 anos. En segundo lugar obsérvase, cada vez con máis frecuencia, a construción de balsas de auga por iniciativa privada para diferentes usos, fóra da zona de dominio público hidráulico. Nalgunhas ocasións trátase de obras destinadas ao aproveitamento de augas de natureza privada, pero en moitas outras as balsas son anexas ao aproveitamento privativo de augas públicas, aínda que non se localicen no dominio público e se realicen con posterioridade ou con independencia do outorgamento e do contido do título de concesión, de maneira que a Administración hidráulica non sempre ten coñecemento, cando menos formal, delas. Estas balsas quedaron tradicionalmente excluídas do ámbito de aplicación da normativa de seguranza de presas, situación que non se debe prolongar.

Aínda que a porcentaxe e accidentes derivados de roturas de presas no noso país é inferior á media mundial, a crecente sensibilidade social e ambiental fronte a este problema e a necesidade de facer fronte de maneira eficaz ás circunstancias antes mencionadas, fan imprescindible mellorar e incrementar o control da seguranza das presas e encoros.

Respecto do primeiro ámbito de modificación do Regulamento do dominio público hidráulico, a entrada en vigor da Directiva 2000/60/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de outubro de 2000, pola que se establece un marco comunitario de actuación no ámbito da política de augas e a súa transposición ao dereito español, introduciu novos criterios que còmpre ter en conta para a protección do dominio público hidráulico, que se recollen no artigo 92 do texto refundido da Lei de augas, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2001, do 20 de xullo. Por outra parte, a Directiva 2007/60/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de outubro de 2007, relativa á avaliación e xestión dos riscos de inundación, introduce criterios para a xestión deste tipo de riscos que deben ser aplicados polos países membros da Unión Europea.

Este real decreto non é unha transposición da Directiva 2007/60/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do